

Та си е тръгналъ младъ Стоянъ,
 Люта го трѣска растрѣси,
 Въ пѣть му са крака скратиха;
 Додѣ до дома да иде,
 Додѣ майци си да каже,
 Майка му да го лѣкува
 Отъ жени отъ три бродници,
 Езикъ са въ гърло вжвлече,
 Не може Стоянъ да каже,
 Майка му да го лѣкува
 Отъ жени отъ три бродници,
 Нж ми са съ душа раздѣли.

4.

Нѣщо ми са чуй
 Вжвъ пусто усой,
 Да ли ягне блѣе, (нане)
 Или мома пѣе,
 Или кавалъ свиря.
 Нето ягне блѣе (нане),
 Нето мома пѣе,
 Нето кавалъ свиря;
 Мехмедова майка
 За Алиа плаче,
 Прѣбила го Рада,
 Рада Софиянка,
 Дѣ го е прѣбила,
 Тамъ го е и скрила,
 На мали-тѣ врата
 Подъ крива-та круша.
 Доръ пѣгли-тѣ пѣли,
 Пѣли потретили,
 Три пѣти са Рада
 На сждъ искаравали;
 Па не могле Рада
 На сждъ да отсждатъ,
 Че си дума Рада
 Се една-та дума,
 Се една-та дума
 Се хитра-та дума:
 Що тжрси Алиа
 На мали-тѣ врата,
 На мали-тѣ врата